

У такий спосіб, можна стверджувати, що міфотворчість є суспільно-політичною творчістю особистості, скерованою на перетворення дійсності у майже магічний спосіб – через найменування речей (реальних або уявних).

У той же час, потрібно сказати, що якщо міфотворчість лишається заблокованою на нижчих рівнях і не виходить на рівень абсолютної міфології, то вона ризикує обернутися реальністю обмеженої кількості людей, які її поділяють, або навіть власністю однієї єдиної людини – її автора.

ШЕПЕЛЕНКО Т.В., к.н.зф.в. і с., доцент

*Український державний університет залізничного транспорту
м. Харків. Україна*

МІЖДИСЦИПЛІНАРНА ІНТЕГРАЦІЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА ГУМАНІТАРНИХ І ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Фізична культура і спорт – важливі засоби виховання індивідуума. Виховання особистості дуже довгий і складний процес, який починається з раннього дитинства. Метою виховання повинно бути формування гармонійно і всебічно розвинутої людини, підготовленої до ініціативної, соціальної і професійної діяльності у сучасному суспільстві, особистості, яка здатна сприймати і примножувати його цінності. Фізичній культурі і спорту надається велике соціально-політичне значення.

Згідно з навчальними програмами завдання вивчення гуманітарних дисциплін полягає у формуванні у студентів загальнокультурних і професійних компетенцій.

Для формування професійної компетентності майбутніх спеціалістів необхідно впроваджувати інтегрований підхід у навчанні через застосування міждисциплінарних зв'язків. Важливою складовою міждисциплінарної інтеграції є встановлення міжпредметних зв'язків у дисциплінах, яка передбачає об'єднання знання, переконання і практичної дії на всіх етапах підготовки фахівця, синтез усіх форм занять відносно кожної конкретної мети освіти у закладі вищої освіти [1, с. 26].

В основі міждисциплінарної інтеграції полягає принцип міжпредметних зв'язків, який виконує освітню, розвиваючу та виховну функції. Даний принцип сприяє формуванню системності знань, розвитку самостійного мислення, пізнавальної активності здобувачів вищої освіти, а також формує в них світоглядні переконання.

Основна мета занять з дисципліни «Фізичне виховання» – набуття здобувачами вищої освіти досвіду діяльності, а саме: навчально-пізнавальної, практичної, соціальної; формування в них стійкої мотивації і потреби у збереженні і зміцненні свого здоров'я, фізичного розвитку та фізичної підготовленості, комплексного розвитку природних здібностей та моральних якостей; використання засобів фізичного виховання в організації здорового способу життя [2, с. 147].

Вклад дисципліни «Фізичне виховання» у формування ключових компетенцій та міжпредметних зв'язків значний. Розглянемо основні:

- вільне володіння державною мовою полягає у правильному використанні термінології, спілкуванні у різних ситуаціях під час занять. За допомогою спілкування розв'язуються конфліктні ситуації. Мовними засобами популяризуються ідеї фізичної культури і спорту, усвідомлюється значення фізичної культури для гармонійного розвитку особистості, шануються національні традиції у фізичному вихованні, українському спортивному руху;

- спілкування іноземними мовами про фізичну культуру і спорт, пошук інформації в іноземних джерелах щодо ефективних оздоровчих програм, огляд іноземних спортивних новин;

- математичні компетенції збагачуються умінням використовувати математичні методи під час занять фізичною культурою для створення індивідуальних оздоровчих програм, здійснення самооцінки власного фізичного стану, здійснення підрахунку та аналізу частоти серцевих скорочень у стані спокою та під час навантаження, розрахунок зусиль для досягнення мети, усвідомлення важливості математичного мислення для фізкультурно-оздоровчої і спортивної діяльності;

- компетентності у природничих дисциплінах та технологіях поліпшуються за рахунок уміння застосовувати інноваційні технології для покращення здоров'я, виконувати вправи в умовах природного середовища, використовувати сили природи, застосовувати гігієнічні норми та правила безпеки життя. Це розвиває розуміння у здобувачів вищої освіти щодо гармонійної взаємодії людини і природи, сприйняття екологічного довілля як ідеального простору для реалізації фізичної активності;

- інформаційно-цифрова компетентність покращується за рахунок уміння використовувати цифрові пристрої для навчання техніці рухів, навичок, фізичних вправ, рухової активності (комп'ютерні програми для корегування фізичного стану, відеоролики та відео уроки щодо проведення різних форм занять та ін.);

- соціальна та громадська компетентність полягають в умінні організовувати змагання чи інші види рухової діяльності, дотримуватися правил

чесної ігри, вміння боротися, перемагати і програвати, організувати свій час та рухову активність, проявляти ініціативність, відповідальність. Це ефективний шлях до усвідомлення важливості співпраці та відношення до свого здоров'я і здоров'я інших.

Обізнаність та самовираження у сфері фізичної культури і вміння виражати свій культурний потенціал через рухову діяльність полягає в усвідомленні можливостей самовираження та самореалізації через фізичну культуру і спорт, дотримання мовного етикету.

У закладі вищої освіти фізичне виховання – це навчальна дисципліна, яка разом з іншими дисциплінами бере участь у формуванні професійних компетентностей здобувачів вищої освіти і забезпечує виховання всебічно розвинутої особистості і не займає другорядну позицію у формуванні гармонійно і всебічно розвинутої особистості.

Список використаних джерел

3. Бордюг Н.С. Роль міждисциплінарної інтеграції у формуванні професійної компетентності майбутніх фахівців. *Science Rise: Pedagogical Education*. 2017. Вип. 4 (12.). С. 26 – 30.

4. Рубан А. Фізична культура і спорт як засіб соціалізації молоді та інтеграції у соціокультурний простір. *Вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету*. 2022. Вип. 60. С. 145 – 152.

ШЕПЕЛЕНКО Т.В., к.н.з ф.в. і с., доцент

КУЩ Б.В., здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Український державний університет залізничного транспорту

м. Харків. Україна

ОРІЄНТАЦІЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ НА ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

Життя людини залежить від стану здоров'я організму та масштабів використання його психофізіологічного потенціалу. Усі сторони людського життя у широкому діапазоні соціального буття (виробничо-трудова, соціально-економічна, політична, сімейно-побутова, духовна, оздоровча, навчальна) визначаються рівнем здоров'я [1].

Існують різні підходи до визначення поняття «здоров'я», які можна класифікувати наступним чином: здоров'я – відсутність хвороб; «здоров'я» та «норма» – поняття тотожні; здоров'я як єдність морфологічних, психоемоційних та соціально-економічних констант. Спільне цих визначень у цьому, що здоров'я